

CERUCCIADA

ORDINĂMÎNII SEMIULUI

Director: MIHAIL STELESCU

Redacția și Administrația: Calea Victoriei, 142

București II

Adresa pentru corespondență: Str. Emil Costinescu 11

Abonamentul anual 100 lei

Studentii și muncitori 75 lei

Instituții și Autorități 1000 lei

In străinătate 500 lei

TELEFON: 4-28-86, 3-25-27

Manuscrisurile nepublicate se distrug

Redactor-șef: ALEXANDRU TALEX

Apare JOIA

6 pagini 2 lei

SAPTAMANAL DE LUPTA POLITICA ȘI SPIRITUALA

„România și Austro-Ungaria”

Dezastrul unei gazete săptămânale e fără îndoială faptul că nu poți spune imediat cititorilor tăi, gândurile ce îți le sugerează anumite întâmplări petrecute dela o apariție la altă. Deaceia s'ar părea că anumite lucruri nu le sesizezi decât după alții. Dar cum o atitudine pentru a fi sinceră și cinstită n'are nevoie de originalitate sau de înfățișarea unei exprimări vom trece peste acest inconvenient mai departe.

Către sfârșitul săptămânii trecute am citit vestea că la Roma s'a schimbat numele unei străzi „România” în acela de „Austro-Ungaria” ca o contra sancțiunea sancțiunile aplicate de România. Un fapt banal și normal poate pentru unii, dar de-o mare importanță PENTRU VIITOR pentru alții, adică pentru acei ce privesc fenomenele legăturilor dintre state pe un plan istoric și nu negustoresc sau momentan.

Gestul STATULUI Italian de a șterge din Roma numele unei străzi amice și latine pentru a scrie numele unui fost imperiu înamic amândouă pe vremuri, E JIGNITOR, E O OFENSA.

Benito Mussolini spunea în 1914 într'un discurs ținut la Parma în ziua de 13 Decembrie, contra neutralității, următoarele: „Istoria omenească nu este o carte de contabilitate și interesul material — din fericele — nu este unicul mobil al acțiunilor omenești”.

Într'adevar poporul românesc care în clipa când Italia a pornit acțiunea în Abisinia a fost alături de ea și n'a ținut seamă de niciun interes material, a trecut peste contabilitățile guvernamentale și ale bancherilor care s'au aderat la sancțiunile Genevei pentru a nu periclitiza interesele noastre materiale cu statele L. N. Poporul românesc și tinerețurile române, savanții și publiciștii, zăle și organizații au fost imediat alături de Italia și au susținut-o, cretând un val de simpatie, în luptă cu democrația și curentele de stânga dela noi.

Italia n'ă că nu ROMANIA a aplicat sancțiunile, ci guvernul trecător de azi.

Intr'o convorbire pe care am avut-o eu d. Ugo Sola, ministrul Italiei la București, cu președintele unor mulțimi ce mi le-a adus pentru atitudinea noastră amicală și frățoasă față de țara sa, mi s'apunea că o foarte mulțumit, că majoritatea opiniei publice în adevarat românesc e a țării de Italia. Atunci cum se face, va Demnia Sa a uitat să raporteze acest fapt la Roma, sau dacă l'a făcut, atunci faptul petrecut la Roma e grav.

Să nu e uite că prietenia aceluși public pro-italian nu însemnează umilția. Prietenia noastră e oferită bazată pe o veche frațe de sânge, pe o roventă frațe de arme și pe o con-

știință că Italia avea dreptate. Dar această prietenie care prietenie și dacă Italia n'are nevoie de ea, noi vom putea să-i dăm dreptate în continuare, DAR ATAT.

Gestul dela Roma dovedește că simpatia întregului popor n'a contat nimic față de niște sancțiuni inofensive aplicate de niște politicieni cari n'au nimic comun cu sufletul românesc.

Să știe însă și politicienii Romei că România, vorbesc de România cea adevarată, nu va uita această ofensă.

Să nu se creadă că suntem așa de naivi ce să credem că între Italia, Austria și Ungaria există

D. BENITO MUSSOLINI

o simpatie bazată pe legături sincere și frățoși.

Austria sa teme de Anschluss iar Ungaria și-ar vedea visul revizionist risipit pe vecie în cazul unei alianțe prea strânse a Italiei cu România.

România n'a fost mână DE NICIUN INTERES, în oferirea prieteniei ei. Singura legătură dintre aceste două țări a fost cea superioară, LATINITATEA.

Fie, Roma își însușească pe zidurile ei nume de Huni, ștergând numele latinilor. Noi nu vom răspunde la fel, dar nu vom uita că mâna noastră prietenească a fost înjosită și mâine, când actualele prietenii își vor arăta colții să nu se mai facă apel la legături de sânge și de rasă.

Tot Mussolini într'un discurs al său din 25 Ianuarie 1915 ținut la Milano, cu ocazia reuniunii primelor fascii, recunoștea cauza sfântă a României de a intra în război și afirma existența a 4 milioane de români robiți de Austro-Ungaria.

Azi să nu și închipuie nimic de cele douăzeci de milioane de

oameni vor mai da oezia entră să le plângă robia.

Dela 1914 până azi se vede că Italia s'a convins că „Istoria este o contabilitate și că numai interesul material primează”.

E bine să știm acest lucru, în entuziasmul nostru sincer am nădat adeseori că mai aproape de corp e cămașa decât haina și am crezut în cuvintele oamenilor, chiar când au fost mari. Gestul dela Roma e o învățătură din care nu not eșim umiliți, ci din contră înălțați de ofranda unei prietenii sincere peste care s'a călcat.

Să nu uite Italia că așa cum în vechime, noi am apărat la aceste ingrate grădite răsăritene, altarele Romei în contra năvălirilor barbare, azi apărăm, o întreagă civilizație europeană contra invaziei comuniste.

Să nu uite Italia că fără înfrângerea lui Bela-Kuhn din 1918 când am ocupat Budapesta, faselsmul nu s'ar fi născut.

Dacă unii oameni cred că istoria omenească se va rezuma la războiul Abisinian se înșală. Gesturile pripte și ofensele neconștate pot aduce adeseori catastrofe pentru „marile puteri” și din partea unor „puteri mici” și deconsiderate.

Și iarăși să nu se uite că România n'a ajuns încă la apogeu, iar mâine când înțelul de a se va face din această Românie stănta o putere mare, ea nu va uita palmele primite azi.

Când a fost nevoie de propagandă s'au citat la Radio-Roma articolele apărute în ziarul românesci favorabile Italiei. Articolele scrise din dragoste sinceră, nu din vreun interes meschin caracare, — iar azi suntem în-sulțai!

Să se termine povestea de a crede România o oază de lapte și miere pentru Apus, bună pentru manevre sentimentale și materiale.

Înțicăm negustoria Angliei care ne poate duce mâine într'un măcel mondial, dar nu vom uita nici ingratitudinea Italiei care mâine se va putea trezi izolată din cauza unei lipse de tact.

Se va bucura poate azi dușmanii Italiei fasciste, spunându-ne că au avut dreptate, bazată pe ura lor și controversa de doctrină ce au cu Roma.

Noi însă rămânem pe aceiași linie de conduită și de atitudine nedesimțită de a fi solidari cu civilizația latină, indiferent în care cămașa e îmbrăcată, DAR RESPINGEM CU INDIGNARE OFENSA, ce ni s'a adus!

MIHAIL STELESCU

Banchetele guvernului...

și foamea din Basarabia

Cu ocazia zilei de 12 Decembrie

Ziua de 12 Decembrie va hotărî atitudinea definitivă a țării producătoare de petrol.

Comitetul de 18, această adunare independentă de Liga Națiunilor, va avea să hotărască către cine se îndreaptă interesele ei.

Acest comitet, nici nu s'a pînă de Liga Națiunilor și nici nu atitudinea pe care va adopta-o, depinde în parte evoluția viitoare a politicii internaționale mondiale.

Anticipând asupra hotărârilor urmează a lua, atât România cât și Rusia, au declarat că nu înțeleg să aplice sancțiunile petrolului decât în cazul când au s'au luat toate statele, fiindcă par-tă, sau nu, din Liga Națiunilor le-ar aplica. Această declarație a putuți fi făcută, de oarec hotărârile acestui comitet de 18, nu se lanțuie unei unanimități și nici cu majoritate, E o dis-cuție liberă, unde fiecare reprezentant e suveran a lua pentru țara lui așa atitudine pe care i-o dictează interesul.

D. Titulescu și-a dat seama de deficitul financiar, atât momentan cât și viitor, pe care l'ar reprezenta, aceluși minus de export al aurului nostru lichid. Cu stăntarea acestui export ar cădea și supra prețul de 50% pe care l'am obținut pentru marfa noastră.

În același timp s'ar pierde însă pe un timp îndelungat o piață care absoarbe în jur-i 28% din produsele noastre. Iar prima (supraprodușul) reprezintă în un export de 14 miliarde, aproape 4 miliarde de lei, pe care țara noastră, nu poate renunța decât, sau fiind compensată pe altă

cale, sau sub presiuni politice externe prea puternice.

Elveția, leagănul utopiei concretizate a lui Wilson, a refuzat să boicoteze marfa italiană, ha mai mult, refuză să interzică tranzitul de arme sau materiale priune, destinate Italiei.

D. Laval, atât cât va putea să prezinte, la destinația Francezilor de conținție și de echilibrare, va putea spera în iocalizarea conflictului în Africa. Împiedecând pe unele state să aplice agravarea sancțiunilor, speră cu drept cuvânt să împiedice Italia la un gest de desperare sau sfidare.

Anglia, de partea ei, jucându-și jocul ipocritiziei mai departe, e ultima în adoptarea sancțiunilor, retrănsându-se în dosul Ligii Națiunilor și a comitetului de 18. Pe sub mână însă duce cea mai violentă propagandă pentru aplicarea ambagoului asupra petrolului.

Dacă America până la urmă va aplica sancțiunea petrolului nu se va datoru unei convințeri, ci numai unui interes su-perior economic. Căci Anglia și Olanda prin cele două mari trusturi de petrol: Anglo-Persian și Royal Deutch, au emențiat un denunțarea armistitiului de neconcurență în toată lumea față de Standard Oil și alte grupuri petrolifere americane.

Paraguay-ul, Venezuela, Austria, Ungaria, Albania, Argentina (pentru moment) au refuzat categoric să ia măsuri de ambargo pentru Italia.

Astfel, în nici un caz Italia nu va fi lipsită de materiile prime absolut necesare expediției ei.

Dacă în țara lor vor fi obligați să se restrângă, o vor face-o cu toată inima și cu mândria unui sacrificiu colectiv închinat Patriei și cultului pentru Duce.

Nevoile trupelor din Abisinia în petrol sunt acoperite pentru trei de luni — consumatia lunară este de circa 1000 tone și de mai puțin.

Aceasta înseamnă un vapor. Numai de la noi au cumpărat 27 vapoare cari au și ajuns la destinație. Iar Albania le va putea furniza circa jumătate din nevoile ei.

În concluzie, vor pierde acei ce vor doți sau vor fi obligați a aplica restricția exportului.

Încă odată, o repetăm aici, mai grav și cu consecințe mult mai serioase pentru Europa este evoluția evenimentelor în Extremul Orient.

Atitudinea Japoniei, prin ultima notă remisă Chinei, este sfidarea lunei întregi. Ea cere pur și simplu, pentru cine cîstește între rânduri, absolută libertate în Asia în favoarea exclusivă a ei atât politică cât și economică.

Această problemă, va domina în curând întreaga politică atât a Europei cât și a Americii.

C. CARAGEA

Să fie împușcați bandiții dela Brașov

La Brașov s'au descoperit furteri de milioane din fondul de aprovizionare cu porumb. Să această toamnă în aceste clipe de cruntă înfometare a populației basarabene. În timp ce pe continuarea bărgănelui rășăritean sute de țărani mor de foame, iar copiii cerșesc pe la porți străine un colț de pâine, niște canații politicieniste jură pâinea dela gura acestor copii, pentru a extinde mănușă flagelul foametei în Ardeal.

O revoltă care nu poate încorsa în aceste strălucite rânduri de gazetă, clocote în adâncimile sufletului meu de cronicar săptămânal.

Ce pedeapsă merită aceste liene ale vieții politice românești? Ce stare de asodiu poate opri crisparea pumnului revoltat de atâta mârșevie? Ce censură poate opri valul de răzmeriță contra acestor moravuri politicaniste?

Nu mai e cenzor părtaș al acestor fărdelegi ar putea serge revolta în contra acestor crime.

În contra acestor asasini ai bietului țărân înfometat și ai muncii unui neam întreg, trăburie o instructiv rapid și salvu unui pluton de execuție. Numai așa se poate purifica această țară hănoasă de foame și de imbecilită de jaf.

Nu pentru județ trebuie împușcați erimii în contra existenței acestor necam.

Iar vinovații oricât de sus puși ar fi ei să fie sancționați, executați altfel mâine oricare, vâlță e justificată, orice gest necugetat va fi just.

Iată de ce mor oamenii de foame în România. Pentru că se fură, se asasinază în masă, răpindu-se banii pentru hrană dela gura înfometăților și risipiindu-i în sampanie și lux.

Cerem o anchetă generală pe țara la toate fondurile de aprovizionare, iar la Brașov să vie plutonul de execuție. Dacă e nevoie de voluntari, sântem gata.

MIRCEA BASARAB

Profesorii și politicianismul

Nimic nu stă mai urât unui cărturar, — sortit să prefacă după îndreptarul slovei, sufletul fineților, — decât politicianismul. Mai precis: decât înțegimentarea la carul cu noroi și putreziciune al așa zisei politici actuale. De parții sau de fracțiune, de extremă dreaptă sau stângă, „politica” de azi este o abila escrocherie pentru căpătarea organizatorilor în paguba celor mulți și permanent exploatați.

Dacă unui intelectual, speculator dialectic al doctrinelor și ideilor, înlămurarea carul taci muscări este motivabilă: dacă unui scriitor, colaborarea și salarizarea pe egorul social este imperioasă; profesorului nu-i este permis nimic altceva în afară de preocuparea școlară.

Pentru că dascălul, înainte de a fi un intelectual, este un educator,

predestinat. Pentru cei cari sunt scriitori să instruiască și să creeze pe viitorii cetățeni, cultura nu este decât o disciplină de organizare și reliefare a atitudinilor cu care s'au născut. Când un intelectual devina dascăl, el și pierde din libertatea sa individuală și se subordonează unor principii de vecinică neutralitate.

Preotul și profesorul sunt singurele celule, din alcătuirea unui stat, care se desvoltă într'o completă independență de contingențele sociale contemporane. Aceștia interpretăză viața, sub unghiul eternității, luptându din răspuneri ca ogoarele lor să nu fie năpădite de buruienile alfor țărâmurii.

Profesorul este un educator național. Știința sa trebuie s'o utilizeze numai pentru descoperirea conștiinței și minții viitorilor cetățeni, căutând să desvolte în fiecare: originalitatea, dorul după o viață pură de orice compromis,

tubire de oameni și strădanie cărturărescă.

În clipa când profesorul se abate din drumul său, intrinsigent oricărui imberbi lăuntrice — submediocre nivelului chemării sale — și aderă la politicianism, încredând de-acum încolo să otrăvească sufletul și mintea concetățenilor prin explicare științifică a ghibițiilor politice, — din clipa aceea acel dascăl este un trădător: față de colectivitate, dela ale căre-i obligații s'a sustras; față de sine însuși, înjosindu-și chemarea; și față de știință, pe care o trivializează și-o căsnește, silind-o explicatoare a unor josiții omenești.

Asemenea profesori trebuie puși la zid și stărpiti până la unu. Pentru că neavul acesta dacă este atât de înecut și superștios, este numai din cauză că preotul și profesorul și-au uitat misiunea lor apostolică, trădând o istorie pentru beneficii materiale, imediate.

Cum orice teoretizare, oricât de bine ar fi argumentată, își capătă trănicioare sub simbolul exemplului, voi da unul. E al d-lui Al. Isăceanu, profesor de filosofie în Moldova și militant în organizația d-lui Codreanu.

Domnul Isăceanu, fără nici un pic de conștiințiozitate cu idealurile cărturărești și educatoare pentru care i s'a dat postul de profesor, s'a apucat de orice mintos din țara asta, ca să facă „politica” și morală.

„Politica” o face slujindu-l pe d. d. Codreanu, iar morală — nouă printro scrisoare în care numește Cruciada o crimă morală, pentru că luptă împotriva... d-lui Codreanu. (Eroare! Cruciada nu luptă cu oamenii ci cu idei și felul cum acestea sunt înjosite de către oameni).

Dar iată scrisoarea profesorului în filosofie Al. Isăceanu: „...Corneliu Codreanu are justificarea morală a „crimelor” sale pe când d-ta (n. r. Mihail Stelescu) ni săvârșii o crimă morală. Justifi-

carea morală purcede din transcendenta creștin și imanental istoric. Omul transfigurat de această du-bli putere a transcendentului divin și imanentalului istoric se numește „erou”. În lumina acestei duble puteri a justificării morale — eroul lui Corneliu Codreanu sunt „materializări” ale eroicului Transpersonal, materializările eroice sunt și sublime. Iată de unde purcede „puterea” lui C. Codreanu. Iată genza „mitului legionar”.

Strigând criminal lui C. Codreanu, d-ta săvârșești o crimă morală, care te scoabă în josul treptei omenești, în aceeași măsură în care pe C. Codreanu îl înalță în sublimul moral „crimele” sale. Transfigurat de eric, C. Codreanu este întruparea transpersonalului, singurul generator de mit, de fanatism și putere”.

Documentul de mai sus este o probă că intelectualul atunci când aderă la o politică militantă, se cînd d-ta (n. r. Mihail Stelescu) ni săvârșii o crimă morală. Justifi-

vin, materialismul eroic, imanental istoric și câte alte năsbății, rămase papagalicește de prin experiența cărtii.

Acțiunea d-lui Codreanu, care e pur politicianistă și nu și bazează fundamentale pe niciun principiu creștin sau istoric, nu poate fi explicată științific prin roadele ce le dă. Pentru că într'o grupare unde de spiritualul este subordonat „crimei” decretată „imanental” și „transcendentă” din „eroismul” d-lui Codreanu, oricât de discufție e de prisos.

Crima, oricum am obloji-o cu paleative doctorale, rămâne un act violent, profund anticreștin și retrograd. Când această „crimă” urmărește „materializarea” (adică ghiftuirea) asasiului, ea nu mai este o floare a eroismului ci pur și simplu a desmățului.

Domnul Isăceanu, tocmai pentru că e profesor, ar fi trebuit să-și aducă aminte că „liberatorii” omnirii au fost și ei tot oameni, cu multe și felurite păcate. Dar

din sufletul lor nu s'a șters niciodată entuziasmul și fapta pentru ideal și sublim”. (cf. V. Paroanu, Cărții).

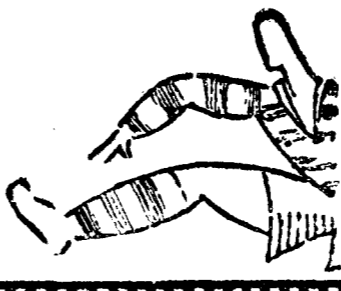
Ceace nu e cazul d-lui Codreanu a cărui spiritualitate este mechină tocmai dinaintea filosofiei. Grav din toate asta, nu e titlatura de „criminal eroic”, pe care un subalterm o revendică pentru șeful său, — ci educația ploșoasă pe care acest pseudoprofesor o face elevilor lui.

Închipuiți-vă și d-stră, la o școală din Moldova, pe un profesor de filosofie, îngănuând „imanental” și „transcendent” că proclamă criminal, drept un eroism și-l dă exemplul generațiilor tinere pe d. Codreanu, călare pe-un cal alb, cu inscripția: „materializare a crimelor eroice”. Atragem atenția Asociației profesorilor secundării, asupra acestor rușini care apasă pe fruntea dascălilor din întreaga țară. Și așteptăm sancțiuni...

ALEXANDRU TALEX

FOOT-BALL

Toleranță și obraznicie Pe marginea cazului Astra Sportivă

Sportul, s'a dovedit în ultimul timp, a fi un mijloc eficient de câștigat bani și aderenți politici la orice fel de concretizare a intereselor personale și irendentiste, în special.

Unul din cele mai vii exemple, ni-l oferă gruparea ungherească HARGHITA din Odorhei, care prin intermediul unor interesești exponenți ai politicii irendent-revisioniste „Made in Hungary”, au căutat să sugrumă fanăra și promitațiunea formației românești din același oraș, Astra Sportivă.

Înainte de a intra însă, în fondul acestei chestiuni, trebuie să punem și o mică paranteză atât asupra atitudinii românilor toleranți, cât și a obrazniciei maghiare, ce se manifestă față în față în timp în care tăcerea și buna cuviință li s'ar impune mai mult decât ori când.

Noi românii, nu trebuie să uităm felul în care urmașii tribului de sub conducerea lui AULA, ne-au terorizat și schingiuit a-tătea secole.

Orice toleranță față de acești neobrazăți minoritari, e în primul rând încă o palmă aplicată suferinței milenare, ce frații ardeleni au fost forțați să o suporte din partea barbarilor care au băut apă din crenile strămoșilor.

Nu trebuie să le aplicăm acele metode cu care ne-au tratat ei — chiar dacă am vrea, tot nu am putea, deoarece în noi curge alt sânge și avem altă concepție despre viață și oameni — dar asta nu înseamnă că trebuie să ne lășăm încă terorizați.

Obraznicia lor merge atât de departe, numai datorită indolenței noastre, deoarece prin bunăvoința ce ne caracterizează în toate evenimentele „reintegrării” Ungariei despotice. Altfel, nu se plică de unde au atâta îndrăzneală și ce și-ar putea justifica aceste ieșiri neuzuate, față de autoritatea unei țări ce-i tolerează ca pe niște paraziti.

Nu de mult, în Odorheiul încă sub teroare ungherească, un grup de intelectuali români conștienți de misiunea lor, s'au hotărât să strângă tot înieratul într'un bloc compact — care să contrabalanseze curentul misticării subversive maghiare — în cadrul unei societăți sportive căreia i-au dat numele vechii și glorioasei grupări economico-culturale Astra.

„Indrăzneala” românilor, nu putea să fie privată cu bunăvoință, de către vesnicii răetarii maghiari, cari au pornit imediat o acțiune de eliminare a formației românești.

Și cum, ca la orice început material și a ceea ce stăpânește mai mult acțiunea, au hotărât să o lovească — vorba românilor — drept în moalele capului, și față cum: Astra Sportivă nu are teren, deci, la atac. Ii se trimite o... adresă oficială, prin care e avertizată să achite în termen de 15 (cincisprezece) zile 3000 lei pentru chirie și 6500 lei pentru introducerea terenului. Altfel, nu va putea juca pe terenul închiriat de Harghita de la primărie, pe timp de 20 (douăzeci) de ani.

Ce se întâmplă însă, Primăria ca autoritate comunală, nu putea închiria un bun al său, decât în baza unei licitații. Aceasta nu s'a făcut, deci actul este nul.

Astra Sportivă, înaintea o reclamație districtului Sighișoara, care însă, găsește de cuviință să o respingă pe motiv că... nu ar fi întemeiată. Desigur: corb la corb nu-și scoate ochii. Vajnicii români nu dezarmează, însă, introduc apel, la judecarea căruia, d. Radu Chirovici delegatul Astra Sportivă, susține că: meciurile reclamatei grupări ce reprezintă și intențiile cu cari și-au formulat acele exagerate pretenții, conducătorii ungherești Harghita.

În fața unor argumente hotărâtoare, districtualii din Sighișoara admit apelul Astei Sportivă și promit programarea meciurilor formației românești, ră-

mânând ca soluționarea definitivă a cazului să fie făcută de către F. R. F. A., în urma unui memoriu pe care districtul local trebuie să-l înainteze.

Nu ne indoim, că F. R. F. A. va soluționa favorabil cazul îndreptățit al Astei Sportivă, dând astfel, o palmă peste botul plin de hale al unei asociații ce va trebui supravegheată mai atent, de către autoritățile românești din Odorhei.

Înainte de a termina însă, am avem de pus o întrebare

O. N. E. F. ULUI Care e rostul existenței sale, când în Odorhei, terenul educației fizice, servește drept grădina de zarzavat pentru anumite persoane? Și de făcut o propunere în sensul de a forța REZILIEREA contractului dintre primăria din Odorhei și gruparea Harghita pentru a și-l însuși, aceasta fiind absolut necesar vitalității sportului românesc din acea regiune.

Credem, că marea înțelegere de care a dat dovadă O. N. E. F.-ul până în prezent, nu se va desminți nici de astă dată, convins fiind, că d. general Bădulescu, va ști să soluționeze această chestiune, de care e legată existența Astei Sportivă, deci, a educației fizice naționale din acea regiune, care e reprezentată de această asociație.

Promitem tinerii asociații și conducătorilor săi, — căințeli ai românismului, întregul nostru sprijin dela această tribună.

TOMA ALEXANDRESCU

CAO e campion de toamnă

În urma etapelor de Duminică și în special în urma matchului CAO—CFR (2-0), turul campionatului național se poate considera terminat, de oarece întâlnirea CFR—Universitatea, indiferent de rezultat, nu va mai schimba structura clasamentului.

De mult timp, campionatul național nu a mai cunoscut o luptă atât de acerbă și de strânsă, încât să așteptăm ultimul match din cadrul fie al turului fie al returului, pentru a putea ști care e primul și care e ultimul clasat.

Acest fapt se datorează întâi formei apropiate în care se află formațiile divizionare, în urma creerii divizei naționale, prin care s'a menținut contactul permanent și s'au oferit noi șanse de angajare, și al cluburilor din Europa Centrală, de la cari formațiile noastre au avut mult de învățat.

Apoi, pe lângă faptul că acest campionat ne-a oferit în general partide atrăgătoare, el a mai fost și autorul a două surprize: AMEFA și Universitatea.

De unde până anul trecut prima juca rolul de codăș iar secunda de frunză, acum aceste roluri au fost inversate.

Suntem siguri însă după felul în care formația muncitorească din Arad a sfârșit campionatul, că la primăvară nu va

mai fi decât aceea ce a fost în trecut.

O altă surpriză, a fost cea-laltă formație orădeană Gloria care a jucat un rol de frunză până în penultima etapă.

În ce privește echipele bucureștene, exceptând pe Venus care se menține pe linia din trecut celelalte formații și în special Unirea Tricolor a fost o mare deziluzie, fiind la un pas de a duce lanterna în Capitală cum FRFA i-a putut aproba. În asemenea condiții ne mba turneul în Orient. Poate nu-mai basându-se pe inferioritatea soccerului de acolo, Dar...

cine știe de unde sare iepurele, uitându-ne disprețitor în jos să nu ne lovim cu capul de sus.

Având în vedere actuala situație a echipelor în clasament, va arăta următoarea tabelă cine va învinge până la sfârșit.

În urma matchurilor de Duminică, clasamentul e următorul:

1) CAO.	11 7 1 3 22 15 15
2) Venus	11 6 2 2 29 16 15
3) Ripensia	11 5 4 2 31 22 14
4) Gloria	11 6 1 4 26 22 13
5) AMEFA	11 5 3 3 20 17 13
6) CFR.	10 5 0 5 24 18 10
7) Crisana	11 4 2 5 23 21 10
8) Chinezul	11 4 1 6 20 34 9
9) Juventus	11 3 5 2 28 19 9
10) România	11 3 5 2 32 9
11) Un. Tric.	11 2 1 5 27 29 9
12) Univ.	10 2 1 7 8 27 3

Informații cruciate

● Duminică 15 Decembrie a.c. va avea loc în sala de festivități a CRUCIADEI ROMÂNISMULUI (calea Victoriei 142) orele 4, după amiază, deschiderea ciclului de conferințe publice, ale centrului de studii.

Va conferența d. MIHAIL STELESCU despre „ROMÂNISM”.

Sunt invitați a lua parte toți cruciații, cititorii și prietenii Crucadei.

Ordinea celorlalte conferințe se va anunța în numărul viitor.

● Luni 2 Decembrie la ședința grupului studențesc cruciat s'a pus bazele „BIROULUI PROBLEMELEOR STUDENTEȘTI” condus de către cruciatul Nicodim Ion Matei și format din prietenii Crucadei d-nii Ioan I. Ion, Livezeanu Ion și Marica Ion, studenți.

● Deschiderea cantinei Cruciate va avea loc Duminică 15 Decembrie ora 12 într'un cadru festiv.

● Se atrage atenția abonaților noștri că la primăriile și oficiile poștale din comunele și orașele lor ce rezidintă în preșe gazetele care o serie de ele „refuzat” — ocupă o boicotă difuzarea gazetelor. Rugăm pe cei cari nu primesc regulat gazeta să ne semnaleză printr-o carte poștală pentru a întenta proces de daune, celor vinovați.

● Atragem atenția celor interesați că la redacția Crucadei Românismului funcțio-

nează un oficiu de plasare gratuit pentru studenți și muncitori în fiecare zi între orele 7 și 9 seara.

● Locurile în căminul Crucadei fiind completate, nu se mai primesc noi cereri de admitere.

● Orele de primire la redacția Crucadei sunt următoarele: 11—13 și 18—19 Direcția afară de Duminică;

10 june—14 și 17 june—20 Redacția afară de sărbători; 19—21 Oficiul de Plasare afară de Duminică.

Sezonul cu cel mai bogat program

România în cupa Europei centrale. Raporturile de „Prietenia sportivă” cu Ungaria au fost reluate. Antrenamentul și matchurile echipelor frunzase.

Hotărât hockey-ul a pătruns. Sportul pe gheață, într'un sezon de multe ori preas curt, a făcut un salt enorm. Au trebuit numai 3 ani dela deschiderea patinoarului artificial, pentru ca băjbăiala cu crossa, de pe gheața Cismiguiului, să ajungă grație materialului omeneș de care dispunem, un sport popular, complet cu organizații, spectatori și dem ulte ori, pierderi.

Am spus complet, mai mult pentru rezultatele reușite în întâlnirile internaționale, rezultate cari au culminat în câștigarea cupei de consolata dela campionatul mondial din 1933. Ce a avut loc la Tatra, Nici o altă manifestare sportivă, afară de bob, nu ne-a adus o satisfacție de așa calibru și nu ne-a purtat culorile țării peste hotare cu atâta demnitate ca a acest tând sport.

În acest sezon se pun cele mai mari năzuinți. Cupa Europei, matchuri internaționale mici în țară și peste hotare, campionatul național și eventual Olimpiada alcătuesc un program demn de învidiat pe care nici cel mai poular sport „foot-ball-ul”, nu l-a putut ajunge. Competițiunea cupei Europei este cea mai mare manifestare sportivă la care România a fost admisă, lucru ce trebuie să ne măgulască cu atât mai mult, cu cât dela aceasta s'a ajuns la reluarea relațiilor de rietenie sportivă cu Ungaria.

Primele întâlniri ale acestui plan de lucru vor și veni loc în zilele de Vineri 6 și Duminică 8 Decembrie, când echipa poloneză va juca cu echipa noastră în fața Telefun-Club campionatului nostru național și pe lângă dar redutabila grupare A. S. Bragadiru. Ambele matchuri sunt de un interes capital pentru un început, mai ales că, ambele grupări prezintă formațiuni noi și cu un antrenament îndelungat; început în sold și continuat cu asiduitate pe gheață.

Apartința câștigului Bill Waters la Telefon-Club, Precov și apariția lui Talsky și Sadovskiy, noule achiziții ale A. S. Bragadiru, vor fi atracția sezonului.

Și totuși, această întreagă activitate nu a scăpat fără un punct negru, Piedicile ce s'au pus participării României la Olimpiadă, care mai ales acum când răul se cunoaște, ar putea fi îndepărtate. Timp mai este și slavă Domnului și suma de 180.000 lei necesară participării poate fi găsită în țară în care pentru transferarea unui jucător de foot-ball, cât de modest, se lăsează sute de mii de lei.

Motivele: condiția fizică antrenamentele, formarea echipei naționale, ridicarea de unii, nu sunt motive ce pot face să fie părăsită ideea participării. Activitatea internațională ce se va deslășui înainte de 6 Februarie, va face posibilă o participare mai onorabilă ca ori când. Mai ales alături de echipe naționale este lucru cel mai ușor posibil. Bucureștii și Cernăuții fiind centrele de selecționare și jucătorii cunosându-se între ei, îndeajuns de la participările din anii trecuți spulberă ori ce grije în această privință!

Motive însă, ce imediat părăsirea noastră la Olimpiadă sunt! Și cu atât mai trist este, cu cât aceste motive nu s'nt, nici cele de ordin material, care pot fi înlăturate cu ușurință, — cu toate că C. R. H. nici din acest punct de vedere nu ar putea veni cu vre-un ajutor, — dar pe care inițiativa cătorva binevotatori ar putea-o satisface, nici cele de ordin tehnic! Motivul — fiindcă e numai — unul singur este vrajba ce există între principalele noastre grupări vrajba care plouă dela câmpul de sport, cu ajuns până la o sabotare reci procă completă!

Aici este răul, și acest rău nu poate fi înlăturat decât prin o atitudine energică a federației respective.

Hockey pe gheață

Atâta timp însă cât și Federația Română de hockey, care cunoaște foarte bine această situație, nu va căuta să împacă lucrurile, vom ajunge nu la Olimpiadă, și mai îndată la o dărâmare completă a acestui piedestal, ridicat atât de frumos și cu atâta trudă.

Este datorita Federației să o facă, cât mai de timp!

GH. FLUERAȘU

Informații sportive

● CUPA „Gazetei Sporturilor” pentru echipa care va reuși cel mai bun rezultat în fața lui „Cazany”, este un lăudabil gest, care merita și fi remarcat.

● ECHIPA canadienilor din Anglia care va veni la București, în organizarea lui H. C. Bragadiru, va aduce câțiva jucători de faimă mondială, cari au făcut parte din echipa națională a Canadei, care anul trecut a câștigat campionatul mondial.

● BĂZU CANTACUZINO, câștigătorul echipei de hockey „Bragadiru”, plecat cu avionul în Anglia zilele trecute, s'a reținut, până la Duminică 8 Decembrie, — când va avea loc prima întâlnire internațională cu Cazany, „câștigatul” va căuta să-și pună pe cât posibil echipa la punct.

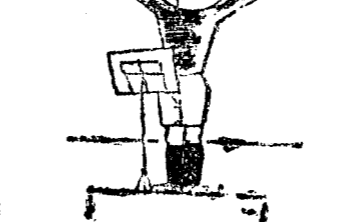
Telegrame de protest

Cruciații din jud. Arad cu mare durere au luat cunoștință, de arestarea celui ce a fost și va fi un adevărat marș al neamului românesc, Mihail Stelescu pentru sfânta cruce pe care s'a răstignit Mântuitorul nostru.

Organizația Cruciaților din județul Arad s'at gata de asalt, crâncen, când vor fi chemați dacă și acum în țara românească cei ce luptă pentru dreptate și adevăr este persecutat în modurile cele mai tâlhăresc.

Protestăm cu cea mai mare vehemență contra arestării sale, marelui și ilegal pe care a suferit-o d. Mihail Stelescu și ne bucurăm din tot sufletul că justiția română l'a pus în libertate.

VASILE GH. PRECU Hotin

Finerețe și finețe prin: „Soluția SEPI”

Noul tar amenit radical contra: Eczeamelor, pi-truilor, petelor, coșurilor, ridurilor.

Lei 60 flaconul La farmacia „degerării i par-tumerii”

Cereți gratuit manualul Parl. Gh. Petcu B-dul Gloriei No. 76. București-Dămăroala

Universitatea din București și studenții săraci

Suntem obișnuiți cu tot felul de epite: îneret entuziașt, laborios, rezervoriu de improspătare a cadrelor ruginite, generos, curajos, naționalist pe de o parte, — pe de alta gălăgios, absent dela datorie, uzurari, „dezorganizați” sau organizați. Dar nu aceasta ne interesează. Frem să știm ce a făcut Universitatea pentru noi, Lăsând la o parte specula unor profesori adesea democrați con-vinși, naționaliști oportuniști dar înstrăinați de elevi, — doar e cunoscut obiceiul pământului — supunem comentării și aprecierii cititorilor următoarea măsură luată după 25 Sept. a. c. pentru a înțelege motivele obiective ce l-a determinat la asemenea măsură și a vedea dacă nu erau și alte soluțiuni mai bune.

Ministrul Școalelor, cărui îndărmântul îi datoroște mult, acordate prin buget o sumă de 117.500 lei lunar subvenție din care se plăteau și bursele studenților obținute prin concurs. După ce anul trecut s'a achitat regulat de obligațiile luate față de studenții bursieri, acordând încă și alte numeroase ajutoare, anul acesta a înorat sistemul său inspirat, repartizând suma în modul știut de studenții interesești. Consecințele au lovit și în studenții rămași bursieri în număr foarte mic, cari sunt săliși și stea în cămin cu o masă insuportabilă — socotindu-li-se bursa 1900 lei cât și în restul studenților săraci, Bursierii nu mai pot sta în pensune unde aveau câte o preparație — și nici nu mai au 1000 lei pentru îmbrăcămintă, cursuri etc. U-nii din ei au refuzat locuința în cămin. Acordarea semi-burselor pentru cari se refiu de Rectorat, din aceea sumă, 40 lei lunar de student, s'a făcut absolut fără niciun criteriu: cine a făcut cerere la început

acela a fost aprobat. Unii din cei ce au cerut burse și n'au obținut, numărul fiind limitat (aîn 30—40 la drept, au rămas 7) — au refuzat să ia bursa dată (locuință în pensune, — To-tuși figurează în lista bursierilor, Solvenții, ar trebui să plătească 400 lei lunar în loc de 200 ca în anul trecut. De ce 1900? căci cheltuielile reparațiilor, mici au putut fi acoperite cu bursele ce trebuiau plătite pe luna Oct., căminul fiind deschis la 1 Noembrie.

Căminul, mai mult de jumătate e gol, iar mulți studenți săraci, muncitori, ciușiți, dorm nemăncați pe unde pot, alături de tot felul de oameni, încălziți de floarea sfântă a sufletului lor setos de cultură dar mărind oferta tuberculozei neier-tătoare, în schimb, Universitatea tea vrea să aibă un Colegiu(?) care nu poate fi în niciun caz asistentă pentru studenții săraci!! Cine v'a trimis în cetatea luminii și a mizeriei, dacă sunteți săraci? Universitatea Trăie n'are nevoie de sufletul capacitătea de muncă depusă spre ridicarea standardului de viață românească și de genul rădă-cii printre voi!

Conducerea studențescă n'are timp să se ocupe de nevoile studenților; face politica înaltă, Deaceia ne permitem, domnule ministru Angelescu să vă rugăm să meditați asupra celor epuse de noi în această gazetă independentă și să ne cunoașteți atmosfera în care ne pregătim pentru ziua de mâine și pentru care dvs. ați făcut sacrificii.

Oare, nu se poate reveni la sistemul acordării bursoilor și admiterea în cămin, din anul trecut chiar cu aplicarea unei curbe de sacrificii?

Oricum o cercetare binevoitoare, ne va duce desigur a mulțumire generală. Mai mulți studenți!

MEMENTO

OPERA reprezintă chintesența strădultei în finalul lui 1935 unde muzica și frumosul în talent, redau un tot plin de finețe seară. BALUL MASCAT Vineri, MANON Sâmbătă, iar Duminică TOSCA și BOEMA. Surpriza ne-o pregătește pentru 17 Dec., când Soprana TOTI DEL MONTE și baritonul MONTESANTO vor face partituri excepționale în Bărbierul din Sevilla și MANON.

Lipsa de repetiție a străinilor în ansamblu nostru va forma senzația zilei. NATIONAL rola din când în când Henric IV (ce bine face... e o frumoasă piesă istorică).

Apoi TITANIC VALS a d-lui Mușatescu pentru a împăca și pe d. Volculescu în UMBRA. Ansamblul depune multă răvnă în fresca: CASA HERVEY — o așteptăm cu deosebit interes.

ROSE-MARIE opera de senzațională excentrică reprezentată la Teatrul Comedia sub conducerea neîmbătrânțitului C. Tănase. D. Soare Z. Soare, știe ce înseamnă, deosemeni d. Kiriltescu când versifică. LA ALHAMBRA se termina: AFACEREA KUBINSKY în care d. Iancovescu fără mânuși „Nappa Royal” a dat câte o palmă tuturor ațace-rilor „en vogue” Skodinsky, Căgăro-Nachinsky, etc.

Pe Vineri toate tocurile angajate. O NUNTA LA ALHAMBRA: bietul Alhambrescu cu pleiada de gineri și cultul de mirese, își va da obșteșcut sfârșit pe malul „DUNAREI ALBASTRE” operă de Iohann Straus, aceasta după 15 Dec.

OTTO ELEFANTUL dela teatrul Vesel este d. Timic în o creație cu caracter social. Tot așa de gustată ca și înepuzabilul Birlic din stagiunea trecută.

REGINA MARIA formează clownii fastului și luteții în „NUNTA DE ARGINT” și cămii succes este țara echivoce — unde patetent se înfrățește cu humor subtil. Va face sorte. TIC-TIC-TIC la MAJESTIC P. Maximilian a dot înmerita-

ților Stroe și Vasilache o comedie în care tot timpul plâng. La început ce revolta artistului îngrișit și mărginit în teatru românesc și apoi furat... răzi cu lacrimi.

FETE IN UNIFORMA pe scena teatrului Excelsior, Vom reveni. C'neumatografe CRUCIADELE SCALA o sală cu prestigiu a adus un film superior Căopătră la celulas Cocile B. de Milles. Deosebit interes prezintă din punct de vedere istoric deși comentată datele; rolu lui subliniat în nuanțe colorate cu o superbă montare. Rolul religios este precizat Un film creștinesc unde pacea și înfrățirea de nații colaborează sub un scut având ca simbol „crucea”. Loretta Young și Henry Wilcoxon sunt spectaculoși.

Trebuie văzut de toată lumea, A. R. P. A. IN GHIARELE CANIBALIC LOR. Film de senzație unde ciușit se încrustează vulturi. Savoy: PYGMALION. Boulevard Palace: SHANGHAI interpretat de Charles Byer e pentru a II-a săptămână într'o sală mare.

În Caliente la Forum și Omnia înseamnă ca în grijele lernii să zusti din plăcerile excentrice ale Mextului. Episod la ARO cu Paula Westely.

„PE MARILE CHINEI” la Roxy și Capitol. MARNA: Domnul dela Folles Berger și revista: Trăzâna dela Marna! ce o mai fi și asta?

Femina: PRADA un film doosebit de impresionant și cu prețuri foarte reduse. IZBANDA: Stradivarius. DARLY: Un strigăt săbatesc — plăcut și de interes. CORSO: Atențiune, dinamita. REGAL: Fata cea mai bogată din lume cu Claudete Colbert.

TRIANON: Imi dau inima. Așteptăm cu deosebit interes să discutăm în parte fiecare spectacol cu concursul dejecțiilor.

C. FARCASANU

Cărți. Probleme. Idei

Martorul cu teorii poetice

Nimeni dintre nomazi intru pezele nu și-a ridicat colțul peste veac să rănjeară de moarte celor obișnuiți cu fraudă și minciuna poetică. Căteva încercări poetice așezate pe pământ, ridica o sursă de afirmare pentru orice poet ce-a plămădit câteva versuri în limba lui Eminescu. Ne descoperim adesea cu mare evlavie în fața aceluia care prezintă monoteia și dotează poetice. O îndatorire ca asta înspăimântă orice poet sau critic încercător. Apoi urechile vor auzi, gurile vor trănăni că marele poet, din spasmiul epilepsiei, coboară nemuritoare inspirație. De aceea, nici marii poeți români nu se văd suzând: am terminat opera, am terminat viața!

Fiecare cîmpitor de vers poate susținea sus și tare, că a urmat o anumită școală poetică, că-i un maestru modest și lucrăză pentru alt timp și alte mîști. Săculeaște?..

Nu, fiecare și-a făcut un idol, un maestru, ca un zămbet, lenoș și nemuritor. Și atunci de-albă își dai seama că poezii noi sunt mai gravi ca orice sonet și mai dulci ca orice poezie. Un singur fapt ne răsună: pentru, și care să fie motivul că fiecare machetă comandată ridică un nou poet în marmora literaturii române, în timp ce adevărații poeți nu pot să treacă nici peste susururile marilor noștri oameni politici?!

Nu știu pentru ce se făuresc feci poetice, calomnii, insuflăciunile mintală și alte speulații nobilă, numai aceleia care inspiră n'a inspirat și venacul să meargă pe alt drum. Un grup impresionat de otrăviri poetice s'au înfipt ca un enu diabolic în cele câteva cărți de limba română pentru anul școlarului. Un făcău din clasa V-a, deschi-vând „Manualul de limba română”, va nimeri inspirat la marele capitol: „Limba cultă”. Domnul Inspector de „Limba română” nu creă să fi luat a-Prohabea dela Ministerul In-dul Mihail Eminescu să ur-meză d. George Coșbuc și To-lăreanu și Argezei, Demostene Botez, Oștavian Goga și Otilia Cazimir.

Din toată specie noastră poetice, marele inspirator școlar a ales până a cules, pentru că în-răși cred, cum trebuie să cre-da și cititorii noștri, că în afară de aceste exemple poetice lite-ratura română (poetica) e atât de slabă, că nu merită nici o-tenție.

La 22 Noembrie a. e. s'au îm-plinit 15 ani dela moartea poetu-lui Alexandru Macedonski. Du-la cincisprezece ani dela moar-ta unui poet, care prin opera lui poate sta și stă — chiar — lângă marele Eminescu. Cu toa-te acestea încă nu i s'a făcut loc într'un: „manual de limba ro-mână”. — apoi cele trei volume de versuri copilăroase și imbl-nate fără imaginație a poetei Cazimir, nu pot doreți decât ștarea înapoiată a marelui com-pilator de cărți didactice!.. Șau

puternică infiltrație, care o exercită francmasonul literar și organul poezilor cu alte senti-mente: „Adevărul literar”.

Mare curcior de poeme n'ai găsit nimic în „Prima verba”, nici în „Italo”, „Poczi”, „Car-ta de aur”, „Flori sacre”, „Rondele”, „Nopti”!! Du-te u-ci-gaș de inspirație și traduce: „Bronzes” sau „Soneto fran-ceze”. E așa de mic și trecă-tor Macedonski că n'ai găsit ni-mic și veclutea pomente?! Dar unde te-ai ascuns Anghelo, cele-bru cântăreț de flori necunos-cute și aromate, pentru tine n'a rămas decât mâna bunului pri-eten, și din toată frământarea lu-entuziasmul: „La arme”!! Da, scumpo Anghelo s'a înfipt „Lu-mina-lina” de Argezi, Meta-fizica lui Demostene Botez.

Unde ești Ion I. Pavelescu, cîmpitor de sonate și omorît de raza arzătoare a sonetului, nici pentru tine nu s'a găsit bucuria momentului și nici entuziasmul primului scobitor prin ceșu:

„Dar el, senin, își pleacă mîna
fină,
Căci a văzut lucind o perla
rară...
Și fericit o scoate la lumina.”

Cine va fi de vină? Când au căzut frunzele pe atâtea versuri ascunse, au eșit la lumină pă-ducții poeziei cu toată micimea lor de-o zi, au prins vlagă, s'au rotunjit la coajă și acum fără-nici-o rusine s'au trecut cu ră-dăurile de mari poeți. Fru-moasă soartă hărăzește și Dom-nul uoara dintre poeți să-i poar-te plăcări în gând, în scris, din slova oficială a unui Minister de Instrucțiune. Dacă s'ar face un minister pentru poezie, cine s'ar ridica preșopt ministru cu toată personalitatea, ca unul de la muncă și oostotire? Cine, vier-mele profund original, care scrie versuri după calapod de serisoare comertăli, mînușor-ilor de cuvinte sigilate de-a-stînga și de-a dreapta, inspira-torul unui „adevăr literar”?

Nici un critic n'a suflit cu preniul național de literatură în spate, niciunul n'a suflat, cu puterea poetică e făcătoare de aur. Cine trebuie să așeze pietrele poetice după valoare de marmo-ră și var, cine trebuie să stele a-cestă rusine oficială, ce și-a înfins arpele și puterea ocultă pentru un anumit timp poetic.

Poetul care a făcut școala poetică, poetul care a dat un pas înainte făcătorilor de ver-suri, poetul acesta n'a făcut școala de moment, el luera de spațiu și timp. Și făcău să nu buchisească slova rănecă după calapod, el dacă are ochi pre-țunși și limbă aspră să scoată el, cu oricăa nevoie și eucritie, pietrele prețioase de stihuri Poe-tice cari doru încă pentru alt veac, și pentru alt cititor de ste-tele. Dela Mihail Eminescu la Tudor Arghezi, dela Alexandru Macedonski la Demostene Bo-tez, sunt atâtea șanțuri de tre-cut, înăit orice mîntă limpede și fără părtărire vede unde se

ascunde hiba coaptă. Paroizi care zace ascuns din care să lășucască mîndria unui timp de laudă și blestem.

Și adevărat blestem că drap-ta recunoștință nu se făurește lângă mormânt, ci lângă ope-ța. Cu mîini invizibile poartă acest destin peste cea mai frumoasă (trudă a zeamului românesc)? Dacă am priceput orice încăl-țare de drepturi pe comorile lu-mestii, apoi nimic nu ne face să fim bieșnicii față de lumina poetică a acestor neam româ-nesc. Dulăii, după orice vâl ne-gru așteaptă cu lacrimi în ochi scoborarea luminii în mormânt, ca apoi să rănjeară diabolic și cabalistice pe scoarțele scorojite ale bijuteriilor poetice.

Se odihni și Maria Cunțan. Apoi oricine să vadă, și timpul și oamenii să vadă că e dela Maria Cunțan la prea trasa de Păr în literatura poetică, Otilia Cazimir... Cine zice că n'are ta-lent? Poeta „Adevărul Lite-rar”, e prea slabă însă de-a fi dată model pentru o școală im-purică. Dacă i s'a făcut favoare în „Antologia poezilor de azi”, o vina lui Ion Pillat și Zaharia Stăneș, doi poeți cari nu stin grîn ce mîracul n'au făurit și ei o școală poetică? (sic).

Dar Paul Verlaine a murit în 1896, Stéphane Mallarmé în 1898, pentru că în anul dela Domnul 1935, să le fie accent liric peste toate scaturile ul-timite și poruite în pas de cee-ritze spre acea insulă mistoriosa și a demăită. Ia frucezi, nu la noi.

La noi, după cincisprezece ani dela moartea lui Macedonski, pe care l-am luat port-drapei pentru cruciata poetică a tip-pului, îi insușim vizinea din mărețele lui versuri poetice:

„Dar când patru generații peste
moartea mea vor trece,
Când voi fi de un veac apro-pă,
pe oase și țărîna tobei,
Va suna și pentru mine-al drap-tăii
ceas deplin
Ș'al meu nume printre veacuri
întîndându-se senin
Va înflora ca o stîgnată...”

Nu, nu, Alexandru Macedon-ski, nu vom aștepta anul 2020, ci mai curând, poate, în ap-ro-pierea unui sfert de secol — ru-mânismul va ști, va găsi adevăr-ul, te va cinsti, așa cum nu se vor mai cinsti aceia, ce vor ră-mâne puneri o simplă enunț-re de talente poetice în marile antologii.

Ca un fluid dela Mihail Emi-nescu la Alexandru Macedon-ski.

VIRGIL TREBONIU

MAC CONSTANTINESCU Pictura cu Colomba

Din ziua aceea...

Din ziua-aceia, de când am plecat
In ritmul trenului, cu răs de-ojeț,
Eu am simțit de-atunci că mi-am lăsat
Intregul rost și-al victii mele țel.

De lângă tine mă chemau cetății
Cu turarii ce vorbese de Dumnezeu,
Dar cât amar și câte răutăți
Am îndurat, nu știi, norocul meu!

Eu te-am pierdut!.. Și oricîcătorei
Spre alte zări mă'adeamă vro-nu coon,
Mă simt cuprins de-acești tristi fiori
Și mi se pare că te pierd din nou!..

CONSTANTIN BĂRCAROIU

Cîntecul învinsului..

Nu mă mai înveselesc cîntările
Ca altă dată...
Privirea ochilor îmi e
Meru înțunecată
Și'n adăncul sufletului,
Sînt venitul gemătului
Ce-l scoate ăgenuchiata gloată.

Tăcut mă opresc,
Din când în când în loc
Și sufletul mi-ascult,
Și par'că îl aud cum jalnic plînge
Și simt din ce în ce mai mult
Cum se aprinde 'n el un foc.
Și nu-i pe lume nici o apă
Pentru a-l stîngi.

Dar pentru-atîtea suferinți
Nu găsesc leac
In tristul veac
Ce îl trăim,
Decît scărșniri din dinți,
Și pumnii strănși.
Așa cum fac toți cei învingi.

VOICU COJOCARU

Numărul festiv

CRUCIADA va apărea cu cazia sărbătorilor Crăciunului în 24 de pagini, pe hârtie albă în două culori.

In acest număr, printrea colaborării senzaționale și publica:

Doză scrisori ale lui PNAI ISTRATI, CĂTRE GUERSON, SECRETARU G. P. U.-ului, documente indite senzaționale care arată E CE a plecat din Rusia.

Numărul de Crăciun al/rucidel va costa 3 lei.

Epilogul unei sătorii

L'viu Rebreanu plagiat?

Domnul Liviu Rebreanu a îm-plenit cincizeci de ani acum câ-tiva zile. S'a ars cu prilejul ace-s-ta mușta tîmăie de către proes-tii ziarelor năstre de stînga sau de dreapta... Personal nu am cetî-nimic din cele ce au fost închin-ate umil romanțier căruia încă de acum cîinci ani a început să-i rugi-nească penia. Personal nu am simpatizat niciodată cărțile dom-nului Rebreanu... Le-am cetît, dar nu le-am sorbit sufletul. Nu s'a plîmuit între mine și cărțile domniei sale acea flacără menită să-mi ardă gîndul în drumul lec-turii... O fi fiind domnul Rebreanu un mare romanțier. Il priște-te. Pentru mine rămîne însă nu-mai un scriitor cu familia oăndu-ta societății de Radio-difuziune și cu o casă a Educației populului în uncrii conștiinței... Atît.

Imi pare neșpus de rău că în pragul jumătății de veac a dom-nului Rebreanu poposec cu o floare de cunușă... Nu tind să-mi încrust numele în cadaurul pos-tigului său... Detes! obiectul aceștia de poltjie literară pe spețele căruia mulțica marazi de generație au știut să se rîdice și să țipe. Nu vreau să se creadă că plec la drum cu gîndul ca să spurc întreg trecutul literar al domnului Rebreanu. De aceia îndrăznesc să-i cetî domniei sale în primul rând LOIALITATE. Domnul Liviu Rebreanu ESTE DATOR să-mi rîspundă. Nu-leer să se disculpe, ci să se EXPLICE. Cazul pe care mai jos îl închid în spate, ESTE PREA GRAV pen-tru-ța domnului Rebreanu să-i con-pînă tăcerea.

Iată despre ce este vorba. In „Antologia Umorului Romă-nesc” volumul II, apărută anul trecut și editată de „Biblioteca Școlară” domnul Liviu Rebreanu publică o schiță: „TARANUL ȘI COASA”. O schiță oarecare, în deajuns de sărăcă în spirit și ex-trasă de autori antologiei (d-nrî profesori: J. Byck, I. Creju, Al. Graur, N. I. Russu, Gh. Șerban și

S. Strușeanu) din volumul do-mnului Rebreanu RAFULI apărut în Editura Alcașay, nu mult. Întîmplarea a făcu înfă-lnim aceiași schiță, dată în NUMARUL 90 al bibii LECTURA (ce aparo și a săptămî-nal editată de „Ad”) sub un alt titlu: — foarșemăntor de atfel cu cel umnului Rebreanu — CUM ȘUMPA-RAT BADEA CSOM COA-SA?

Schița, împreună q două („Un cub de „genyfinuina dela Băgy”) alcătușim am-nai amintit numărul bibliotecii LECTURA sem scri-torului ungar KOLO MIKS-ZATIL, despre care în dia-frunța volumului știe că s'a născut în 1849, știe că în 1910 și că este, recu-șă a nimțate ca cel mai p-protor maghiar contempor

Astea sunt faptele, purt. N-oprim deocamdată aici apărut răspunsul domnului Rebu. In-trucut cele două schițe, dialo-g, ca situați și ca subiect, perfect identice nu ne vine cre-șă dem într-o simplă coincidență. Tarși nu ne vine să cre-șă domnul Rebreanu. Șe... gilar a murit în 1910 de... afară de aceasta știu: domnul Liviu Rebreanu ca... opera lui Mikszath din care... dus în românește cîndva romanul „Cavalarii”.

Nu știm ce să le edem De aceia, amintim domnului Rebreanu ca, pentru prestigiu și demnitate, sa de scriitor român ESTE DATOR SA RASPUNDA.

Noi INCA nu acuzăm. Senna-lizăm cîișlizat un furt literar. Nu știm al cut este încă. Dacă dom-nul Rebreanu nu înțelegă să țard, vom avea durerca ca în numărul viitor să punem pe două coloane Pe „cel mai mare romanțier ro-mân” cu tristețea de-a arde un idol care nu va mai ști să ne spu-ră nimic de-aci înainte.

ION AUREL MANOLESCU

CRONICA LITERARĂ

de MIRCEA MATEESCU
Romanul lui Liviu Rebreanu

Regăsește astăzi emoția întregă a cărților lui Rebreanu și încere sa dan efectele sale epice explica-ționale pe care mi-o procură pri-virea de ansamblu asupra tuturor volumelor ce a semnat.

Venim să scriu despre Rebreanu, sub stăpînirea tăcerii pe care o lasă îndepărtarea privirii către un monument, cu palmele făcute orizont deasupra ochilor, cu ză-rea împrejmuiri în finuta mașe-tășă a unui contur, cu impresi-unea sufletului pierdută integral în silbea planului construcției.

So va adăoga însă, mașinal, că sub paza scriitorului ardelean, po-vestirea nu capătă deloc un ca-racter temeinic, ca Gila, bunăoară, în „Ion” ori în „Răscola”, de-parțe de a însemna pentru autor momentul de profetizare mesianică a realizării de clasă, ignoră deaceptul prezentarea pozițiilor sociale, pentru a-și întrebunța se-va descrieri nu în suprafețele a-parent vizibile ale societății, dar în circovolucțiunile adănei și egal-caracteristice, ale sufletului o-mnesc.

În legătură cu opera lui Rebreanu, s'a tot scris despre o „psilo-logie” a țărîmului, cu și cum scri-to-rul ar fi intenționat vreedată ca să realizeze acest lucru, în cărțile sale. Faptul se arată indiscutabil, din punctul de vedere al rezulu-tului. Este adevărat că din „Ion” și din „Răscola” află adevărata suflăție și realități structurale peîndochne, despre țărîmul no-stra. Noi încredăm însă să privim lucrurile dintr-un unghi, care s'or-putea numi al specificității de

creație a acestui autor, deci ne situăm în suprafața vastă a res-pirării sale epice, și deaceia cre-dem că, înainte de a se observa e-lementele izolate, elementele par-tiale, ce se căștigă din lectura lui Rebreanu, întrucît nu referim la însușiri tesutale și spirituale, este bine să luăm în seamă că sub na-mul lui viața capătă un sens plu-ral, un conținut plural, deci. Via-ța nu prînde un înțeles nici mai subtil nici mai superficial decît acela pe care îl reclamă noțiunea de ficcare rînd, împărțităște viață, nu propune nevroze, nici nu face diagrama stărilor sufletetice de-în măsura în care acest lucru este reclamat de evoluția firească a po-vestirii. Pornind dela concepția un-itară a vieții — și niciodată dela eroii acesteia, Liviu Rebreanu nu se preocupă în niciun fel, în roma-nel, de reliefarea personajilor, lășand acest lucru în sarcina naturală și acțiunii, așa zice chiar, a simplității povestirii... Scri-to-rul nu procede, deci nu urmărește evoluția eroilor cărții, dar lasă mers slobod expunerii, și mai a-les: lasă în grăia vieții, liber dar corect interpretată în cadrele vi-tale ale romanului, nevoia de a împrumuta așezării, și deveniți de

temperament, impus de logica su-ficientă a întîmplărilor. Așa în „Ion”, așa în „Răscola”, așa în „Pădurea spînzurătorilor” așa, chiar în „Cîișcandra”.

În romanul lui Rebreanu, acți-unea decurge din ei însuși, am zic, din însuși arhitectonica și lu-șinderea epică a compoziției, prin-țimare nu are nevoie să fie toni-ficată pe cale artificială. Vreau să spun, că în niciuna dintre cărțile autorului nostru (1), povestirea nu este susținută și readusă la via-ță, cu ajutorul accesoriilor ori a-cela al accidentelor interioare.

Pentru o mai deplină înțelegere a celor afirmate, cumpărați, roma-nel lui Rebreanu de pildă cu-tel din „Răscola și pace” de Tolstoi. In-țre scriitorul român și Tolstoi s'au propus adesea penalele: pe noi în-să ne interesează numai disenta-accidentelor de construcție epică, la care ne referem mai sus.

care tocmai pentru motivul că leșă să prevaleze elementul in-cidentului asupra elementului via-ții, admirabil surpris în prima parte a romanului, este și mult mai pu-șin reușit. Urmăriți cum ope-ra-za incidentul, supărtor introdus în viața propriu zisă a romanului, asupra unui dintre eroi, asupra contelui Paul Bezukow. Oricine va simți că există între atitudinea de mai înainte și finală a contelui, o evoluție atune preparată și e-prubata evenimentului, care nu este aceia, firească, a succesiunii clișeiului vital în cadrele obicinu-te ale cărții. Două-trei luni de prizonierat îl transformă pe mto-pul și meditativul conte într'un activ tocos, mi se pare, și fran-cmason.

Nimic din toate acestea la Re-breanu. Viața se angajează nor-mual, și până la capăt, capitolele se presupun în virtutea unei si-metrici care, nefîind dăltuită din caleul, probează doar regularita-țea inspirației autorului. Dealtfel, într-o mărturisire publică făcută anul trecut, creatorului lui „Ion” spunea sincer că nu se apucă de lucru pînă ce nu se retrăese, de ne-murătate ori, obsesia situațiilor viitorului ton. Și nici nu rețesu-ză vreedată parțial textul, totdea-una refuland întregul paragraf, de-

la primul rînd, și într-o dispozi-ție sufletescă scotită a convenabilă până la ultima frază a capitolelui.

Dorim ca cei cincizeci de ani împliniți să însemneze pentru Li-viu Rebreanu momentul de odihnă creatoro și de a ajunge a unor colmi care spitesc, neînțecat, la ureșul către piscuri...

MIRCEA MATEESCU

CONSTANTIN SALCEANU:
Laboratorul de fizică vol. I.
Că la noi cărțile de știință apar rar și rar se găsesc editori pentru ele, nu trebuie să ne mire, deoare-ce romanul cetitor — în general — nu urmărește prin lectură înfălțarea spiritului la un nivel de apo-teoză, ci doar gădărea omeneș-coală, sau satisfacerea unei stări nevroase caracteristice secolului al XX-lea.

Și desigur, că nu lectorul e vi-cinovat de această stare — destul de tristă, ci în acelaș grad, atât cre-atorului, cât și editorul, care a o-bișnuit publicul cu un anumit gen de lectură — hai săi zicem roman, ignorând complet valoarea operi-lor științifice.

de rafturile librăriilor, iar pre-zențarea lui, e un adevărat act de curaj. Aceasta nu înseamnă însă, că trebuie să renunțăm, nu, numai cîntinînd vom redeschide ochii și vom îndrepta privirilor acelor ce rătăcesc fie prin Pitigrii, fie prin Lawtance, sau mai știu eu prin care autor de literatură imo-nală, spre vigoure și construc-tivismul ce emană din asemenea lu-crări.

Recent, d-l Const. Sălcănu, dr. în fizică dela București și Sorbona și asistent universitar, a scos vol. I din „Laboratorul de fizică”, care cuprinde: lucrări practice de gra-vitație, căldură și termodinamică.

Acest volum, scris atît pe înțole-sul studenților și al elevilor de licen, constituie o biruință pentru autor și o foarte bun manual, fapt pentru care d-l Sălcănu meri-tă cu prisosință laudele aduse în prefață de d. prof. universitar Chr. Muscăleanu.

CRUCIADA IN TARA

Ceva despre presa mehedințeană

Presa în deosebi cea provincială este un mare rol de jucător în viața publică...

Ziarele provinciale, trebuie să fie înalte tribune, de unde să se strige și să se vestejească...

În Mehedinți toate ziarele, oficioase și neoficioase au apucat pe căi dăunătoare...

E timp de când în Mehedinți două gazete: "TRIBUNA" și "TARA NOUA"...

S'au văzut cazuri, când ziarele de mai sus într-o atmosferă de urăcioase și inverșunate...

ION C. GHERGHINESCU cosp. Mehedinți

Corespondența din Tg.-Jiu

Miercuri 13 Noembrie, turneul d-lor Lăscu și P. Bellu a jucat cu un deosebit succes...

Desemenea s'au bucurat de aceeași reușită și d. Soare, Constantin, Dragnea etc.

Poporul de jos — țăranii și muncitorii — la care știu de carte s'a lăsat este pe deplin educat...

"Tribuna" este condusă de doi domni: Focșan și Alexandrescu, persoane obscure...

Un alt ziar, "VICTORIA OLTENEI" de al cărui nume nu se mai aude...

Unde se vede la presa noastră o atitudine de înaltă tinută morală și intelectuală...

Un eveniment ziaristic, care trebuie însemnat pe răboiul vremii — este următorul...

ION C. GHERGHINESCU cosp. Mehedinți

Târgoviște, orașul cu biserici și poezi

Geografie sentimentală. Buia din neața cetate domnească.

Viața romântată a unui iatac. Orașul de ieri, orașul de azi, orașul de mâine...

În Târgoviște intră ca n' amintiri, cu sufletul, sunt orașe pe care le întâlnesci...

Nu am pretenția că am descoperit că Târgoviștea... Cetatea asta domnească...

Am intrat în Târgoviște ca în iatacul buicilor mele...

Târgoviștea este — grădina, orașul cu cele mai multe biserici...

Sar chema deci că oamenii Târgoviștei sunt...

Dar, pentru că nu obținim decât cântecuri...

II. BUNA DIMINEAȚA CETATEI DOMNEASCĂ

"Așa. Am silit deci până acum o sută de trepte înăsus și strepezite am nște dinții...

Uita-te bine domnișoară cititoare și vei descoperi sub privirile dumitale...

block-haus indecent și nelănelor lui între câteva case...

Deci bună dimineața cetate domnească...

Orașul de astăzi se pierde în suflul orașului de ieri...

Târgoviștenii sunt cei mai finiștii oameni pe care m-a fost dat să-i întâlnesc...

În ce mărire înaltă și voi ați strălucit...

Domnișoara asta cu priviri adânci și cu toamna în plept...

Târgoviștea asta este orice s'ar spune, un cub al poeziei...

"Și așa se trăiește în Târgoviște. Ca n' romane evident că n'am reușit...

ION-AUREL MANOLESCU

PLOEȘTI

Ca primele spicuri de zăpadă au venit și amănute tot mai precise asupra dramei din Basarabiei...

Peste toate teoriile și vorbele mari și goale ale politicianilor...

Școlile de toate gradele au porțit prin dascălii lor...

Aciași asociație, care sub președinția d-lui Teodor Ciocârdel...

Corespondență din Brașov

Nu s'ar fi putut concepe nici meseria cât și cei cu licență...

Dacă am privi faptul adânc, în esența lucrurilor...

fi bun Român, bun creștin, adică omul să fie om...

Ca și cum s'ar afla dintr-un act de o covârșitoare importanță...

Dreptatea droghistilor

La începutul fiecărei sesiuni parlamentare, se obișnuiește dela o vreme sub o anumită presușine...

înviștorii au fost umiliți în propriile lor adunări...

Poate că mai târziu va dori și un bust, așa cum Ploesteanii i-au ridicat lui Caragiale...

Dar unii oameni au vorbit în acea zi prea mult și fără rost...

Totuși, în orașul acesta se găsește și oameni care aleg să stea în fața unei idei...

După ce merită admirația noastră conducătorii ziarului "Timpul"...

STEFAN ALEXIU

Corespondență din Brașov

trebuie ca după 4 cls. sup. să mai facă 2 ani practică...

Ca să aiba acea dragoste părintească...

Să li se dea dreptul să urmeze precum și dreptul la școlă...

Corespondență din Brașov

comerțul articolelor de drogherie, en detail, e singura ramură...

MIHAIL SATZU

